OZVĚNY

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽĎCE A NA BYSTŘIČCE

**„Nauč nás počítat naše dny,
abychom získali moudrost srdce."**
(Žalm 90,12)

Milí přátelé, bratři a sestry,

aniž bychom se nadáli, opět zde máme podzim. Do konce roku už chybí bezmála jen tři měsíce. Zase. Naše narozeniny i každý nový rok nám ukazují, že jsme opět starší a z našeho pozemského života se zase ukrojilo.

Když mi bylo padesát, tak jsem si řekl, že se tomu vzepřu a že od tohoto data budu roky opět odečítat. To by znamenalo, že dnes by mi bylo krásných 43 let ☺. Žel, není tomu tak. Mohu sice před realitou a pravdou strkat nějakou dobu hlavu do písku, to by ale bylo bláhové.

Bible nás naopak učí, že **se máme učit počítat naše dny, právě proto, abychom získali moudrost srdce.** Co to vlastně znamená?

Možná bychom si nejprve mohli říci, že dnes máme k počítání a měření života mnohem více možností než lidé v době, kdy tento žalm vznikal. Žijeme ve světě dat, čísel a statistik. Víme, kolik nám je let, dle chytrých hodinek, kolik jsme za den ušli kroků, kolik hodin jsme spali, dnes si můžeme i sami zjistit jaký máme tep, tlak nebo hladinu cukru v krvi. Z různých statistik se dozvídáme, kolik lidí a na co umírá, nebo jak bude postupovat naše nemoc, pokud ji nebudeme léčit.

Co nám ale všechna tato data vlastně říkají? A mohou nám také pomoci získat „moudrost srdce"? Vezměme si třeba právě naše zdraví. Dnes můžeme pomocí nejrůznějších vyšetření zjistit o svém těle opravdu mnoho. Výsledky krve nám ukážou hodnoty, kterým jsme možná před lety ani nerozuměli. Lékař se na ně podívá a dokáže z nich vyčíst, zda je všechno v pořádku nebo zda bychom měli něco změnit. Někdy je to příjemné zjištění. Jindy už méně. Člověk například zjistí, že má nějakou hodnotu vyšší než by měla být. Lékař mu vysvětlí, co to může znamenat a co by bylo dobré změnit. A teď přichází to nejdůležitější: **Co s tou informací uděláme?**

Můžeme ji vzít vážně a něco změnit. Můžeme začít jinak jíst, více se hýbat, odpočívat, přestat s něčím co nám škodí, nebo vyhledat potřebnou pomoc. Ale můžeme také udělat něco jiného. Výsledek založit do šuplíku a snažit se na něj nemyslet. Říct si: „Vždyť mi nic není. Cítím se dobře." Jenže tím, že přestaneme číslo sledovat, se skutečnost, kterou číslo odhalilo, nezmění.

A podobné je to i s naším životem. Představme si člověka, který dlouhodobě pije alkohol a ví, že mu to ničí zdraví. Ví to on sám, ví to jeho rodina a možná mu to opakovaně řekl i lékař. Všechny údaje přitom mohou ukazovat jedním směrem: **Jestli se nic nezmění, následky mohou být vážné.** To je určitá prognóza. Ale prognóza ještě není rozsudek.

A právě tady můžeme vidět krásnou souvislost s modlitbou žalmisty. **„Nauč nás počítat naše dny."** On neříká: „Nauč nás znát přesné datum naší smrti." Nejde o to, abychom žili ve strachu a pořád počítali, kolik nám ještě zbývá. Jde o to, abychom dokázali vidět pravdu o svém životě a moudře na ni odpověděli. Když mi nějaké číslo ukáže, že něco není v pořádku, může to být varování. A varování má smysl právě proto, že ještě můžeme něco udělat.

Možná právě v tom spočívá moudrost srdce: **Nejen něco vědět, ale nechat se tím, co poznávám, také vést.** A platí to tak právě i v duchovním životě. I tam mohou existovat určité „ukazatele", kterých si můžeme všimnout. Žiji Kristovou nadějí? Mám v srdci světlo, anebo tmu? Pokoj anebo nepokoj? A jak často se modlím? Jaký mám vlastně vztah k Božímu slovu? A umím odpouštět? Dokážu přiznat svou chybu? Mám stále zájem o druhé lidi, nebo už myslím jen na sebe? Je ve mně vděčnost, nebo stále jen nespokojenost? Mám ještě duchovní sílu, anebo skomírám?

Tady samozřejmě žádná chytrá aplikace nevypočítá skóre našeho vztahu s Bohem. A možná je to dobře. Bůh po nás nechce tabulku s ideálními hodnotami. Chce naše srdce. Přesto nám některé věci mohou ukázat, že se v našem životě něco děje. Stejně jako vysoký tlak může být signálem, že bychom měli zpozornět, může být například dlouhodobá nechuť k modlitbě, nezájem o Boha nebo neschopnost odpustit signálem, že ani naše duchovní srdce není úplně v pořádku.

A tak možná stojí za to položit si otázku: **Jaká čísla bychom o svém životě nejraději neviděli? A před jakou pravdou možná strkáme hlavu do písku?** Protože moudrost srdce nezačíná tím, že všechno zvládneme. Začíná tím, že dokážeme přiznat sobě i Bohu, jak na tom skutečně jsme. Teprve pak můžeme udělat další krok správným směrem a o to víc se přiblížit k Bohu.

A je to přece právě Bůh, který je nad každou naší statistikou, každou prognózou i každým číslem,

které o nás něco vypovídá. A je to On, který již mnohými zázraky různé prognózy postavil na hlavu. V Bibli máme mnoho příběhů o uzdravení a vysvobození. A zvlášť vzkříšení Ježíše Krista nám ukazuje, že ani smrti se není třeba bát. Přes to vše je ale zodpovědné učit se **počítat naše dny**, ne proto, abychom se čísly nechali svázat a deptat, ale abychom moudře přijali to, co nám ukazují. A když jdeme v modlitbě k Bohu, nečekejme jen na zázrak, ale pojďme mu také naproti! Svými rozhodnutími, změnou života a důvěrou v Pána Ježíše Krista, který je až do skonání věku s námi. Nechť tedy vaše podzimní dny nejsou šedé, ale barevné jako padající listí.

f. Radek Hanák, kazatel sboru

FESTIVAL UNITED VSETÍN

Jako každý rok se i letos ve Vsetíně uskutečnil multižánrový křesťanský festival UNITED. Festival, který většina z nás dobře zná a pravidelně navštěvuje. Ne každý ale možná ví, že spousta lidí z našeho sboru na festivalu slouží celým svým srdcem a podílí se na jeho přípravě a průběhu.

Touto cestou bych jim proto nejen ráda poděkovala, ale také je představila, protože si zaslouží být zmíněni. O koordinaci kapel a jejich dopravu z letišť se starali David a Pepa Bartoňovi. Andrejka Mierná byla průvodkyní zahraničních kapel, náš kazatel sloužil v poradenském centru a modlitebním karavanu a já jsem vedla festivalové dobrovolníky. Jako dobrovolníci pak v nejrůznějších oblastech sloužili Laura Mikešová, Terka Šrámková, Vojta Šrámek, Terezka Novosadová, Jana Hrabovská a Gabriel Tkadlík.

Vzhledem k tomu, že jsem do příprav festivalu zapojená už čtvrtým rokem, stále více si uvědomuji, jak jsou jednotlivé služby a oblasti na festivalu důležité. Stejně tak vnímám, jak důležité jsou modlitby za celý jeho průběh. Každý z nás byl jedním dílkem skládačky. A právě díky tomu, že jsme všichni společně a usilovně sloužili, mohlo vzniknout jedno velké puzzle – festival UNITED.

Tématem letošního festivalu bylo **UPROSTŘED**. Uprostřed hluku a spěchu, uprostřed našich vnitřních bojů, uprostřed neklidného světa zní Ježíšovo: **„Pokoj vám!“**

Sama za sebe musím říct, že když jsem se před festivalem zaposlouchala do festivalové hymny, která toto téma krásně vystihuje, uvědomila jsem si, jak je dnešní doba pro nás náročná. Jak těžké je se někdy zastavit. Jak těžké je uprostřed všeho, co ve svých životech prožíváme – ať už je to dobré, nebo špatné – zaslechnout Ježíšovo: „Pokoj vám.“ A jak těžké pro nás někdy může být pokoj, který nám Ježíš přináší, skutečně přijmout.

Když ale tento **POKOJ** přijmeme, můžeme v něm žít a nést ho dál – do vlastního života i k lidem kolem nás. Není nám potom lépe? Necítíme, že je náš vztah s Bohem hlubší?

Myslím, že téma letošního festivalu zasáhlo mnoho lidí, mě nevyjímaje. Sama jsem během festivalu prožila chvíle při rozhovorech, kdy jsem velmi silně vnímala, že Pán Ježíš je **UPROSTŘED**. Že právě skrze mě může přinášet pokoj lidem, kteří ho v danou chvíli tolik potřebovali.

A tak si kladu otázku: Je Ježíš skutečně vždy **UPROSTŘED** našich životů? Pustíme ho vždy doprostřed všeho, co prožíváme? Mám pocit, že někdy ne.

Jsme šiřiteli pokoje? Přinášíme pokoj tam, kam přicházíme? Pokud ne, možná bychom měli začít právě u sebe a nechat Boha, aby nejprve proměňoval nás.

Milí bratři a milé sestry, moc bych nám všem přála, aby byl Pán Bůh **UPROSTŘED** našich životů i všech situací, které každý den prožíváme – v našich rodinách, v práci, ve vztazích, v radostech i starostech. Aby slovo **UPROSTŘED** nezůstalo jen slovem a tématem jednoho festivalu, ale aby pro každého z nás znamenalo něco mnohem víc.

Alžběta Hanáková

TÁBOR S ANGLIČTINOU

Tento srpen byl ve znamení každoroční akce. Od 10. do 15. srpna proběhl Přífarský tábor s angličtinou. Děti byly rozděleny do tří skupinek po sedmi. Společně jsme dělali spoustu různých aktivit. Velmi se jim líbila naše tvořivá dílna, kde si každé dítě vyrobilo svou krabici na poklady. Byli jsme také na výletě na Oznici, který by se neuskutečnil nebýt Mirky Hrabovské, která nám poskytla svůj domov jako útočiště. Tábor by nebyl tak skvělý, kdyby ho nepořádala právě Mirka s Marťou Kovářovou, za což jim velmi děkujeme. A velké díky patří také Sofince a Pavlínce Najtové, Amálce Kotrlové a Laurince Mikešové. V neposlední řadě děkuji všem dobrovolníkům, kteří nám donesli buchty nebo pomazánky na svačinu nebo snídani. Jsem moc vděčná, že jsme si ten týden mohly užít spolu s dětmi.

Emilie Kotrlová

PLÁNUJEME:

» Nedělní bohoslužby v Růžďce od 10.00 s kavárnou po bohoslužbách
» Nedělní bohoslužby na Bystřičce v budově OÚ každou 2. a 4. neděli v měsíci od 9.30
» Modlitební setkání každou neděli v 9.30 na faře
» Biblické hodiny každý čtvrtek od 18.00 na faře
» 3. 10. 2026 – Kostkohraní na faře 9.30 – 15.00
» 4. 10. 2026 – bohoslužby Díkůvzdání od 10.00 v Růžďce
» 21. 10. 2026 – zájezd na Godzone tour do Žiliny
» 24. 10. 2026 – potáborový sraz dětí a vedoucích v 9.00
» 7. 11. 2026 – koncert Slávka Klecandra od 18.00 na faře
» Podrobnější informace o všech akcích v kalendáři na https://ruzdkasbor.cz

KROKEM DO NEZNÁMA – TÁBOR MALÁ BYSTŘICE

Letošní tábor pro děti proběhl 18.–25. července na našem oblíbeném tábořišti v Malé Bystřici pod názvem „Krokem do neznáma“. Hned na začátku nám Centrální mozek lidstva, který mnozí znají ze seriálu Návštěvníci, ohlásil, že se Země srazí s kometou. Nezbylo nám než vydat se na cestu časem a hledat záchranu. Ve starověkém Egyptě jsme potkali biblického Josefa a Mojžíše, na dvoře Rudolfa II. jsme s alchymistou Kellym pátrali po kameni mudrců a setkali jsme se také s Johannesem Keplerem a Janem Amosem Komenským. Na komety a hvězdy jsme se podívali i doopravdy – v úterý jsme vyrazili na výlet do Valašského Meziříčí na hvězdárnu. Nakonec se naštěstí ukázalo, že se Centrální mozek ve výpočtu spletl a žádná katastrofa nás nečeká.

Tábora se zúčastnilo 53 dětí rozdělených do 8 skupin, o které se staralo 16 skupinkových vedoucích. Spolu s dalšími 13 pomocníky nás bylo celkem 82. Počasí se vydařilo, a tak jsme mohli naplno využít celý týden. Na tábor za námi přijeli také hasiči z Růžďky, Český červený kříž a Lesy ČR, takže si děti vyzkoušely a dozvěděly se spoustu nového. Jsme vděční, že se celý týden obešel bez větších úrazů.

Velké poděkování patří všem 16 skupinkovým vedoucím, kteří se o děti skvěle starali. Děkujeme sporťákům Elišce Konvičné, Ondrovi Bartoňovi, Radimu Tomanovi, Honzovi Mikešovi a Terce Šrámkové, zdravotnicím Bětce Hanákové a Terce Novosadové a Radkovi Hanákovi za hry a duchovní program. Kuchařkám Pavle Najtové, Ivetě Slováčkové a Martině Kovářové vděčíme nejen za výborné jídlo, ale i za skvělé vztahy mezi vedoucími a dětmi. Děkujeme také Davidu Bartoňovi za výpomoc s logistikou, Honzovi Sedláčkovi za pomoc při organizaci, Jendovi Sedláčkovi st. za administrativu a Pepovi Bartoňovi za odvoz autobusem. A v neposlední řadě všem, kteří tábor podpořili finančně nebo nám přinesli něco dobrého na jídlo.

Byl to požehnaný čas a děkujeme všem, kteří na nás mysleli v modlitbách. Fotky najdete na stránkách sboru ruzdkasbor.cz a na Instagramu @zkk_ruzdka. Už teď zveme všechny děti na příští ročník, který proběhne 17.–24. července 2027. Přihlašování spustíme v příštím roce, sledujte stránky sboru.

Jan Bartoň

OZVĚNY – Podzim 2026 Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve v Růžďce, Růžďka 138, 756 25, www.cceruzdka.cz; ruzdka@evagnet.cz; číslo sborového účtu: 103062300/2250 (dary církvi je možné odečíst od základu daně);
kontakt na kurátora sboru – Jan Malina: tel. 739 177 484; kontakt na kazatele – Radek Hanák: tel. 731 174 641.